Ankenævnet for Forsikring

Den 31. august 2016 blev i sag nr. 89162:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren er som tidligere ansat hos [Virksomhed] sikret ved en arbejdsskadeforsikring tegnet af virksomhed A hos selskabet. Arbejdsskadeforsikringen er ifølge policen omfattet af række særlige betingelser, herunder klausul ZZ02.

Af policens klausul ZZ02 fremgår:

> "**Dækning af ansattes transport**
> Forsikringen omfatter [virksomhed A's] ansattes (…) transport til/fra/mellem permanent(e) eller midlertidig(e) arbejdsplads(er) og fra den private adresse i Danmark."

Klageren kom den 1/10 2010 til skade ved et færdselsuheld i udlandet på vej fra arbejdspladsen til sit sommerhus på en dansk ø. Klageren har over for nævnet anført, at han "som følge af dels noget renoveringsarbejde, dels private årsager" på ulykkestidspunktet boede i sommerhuset. Han havde dog folkeregisteradresse et andet sted end sommerhuset.

Klageren kræver, at selskabet yder dækning for den personskade, han pådrog sig ved færdselsuheldet den 1/10 2010. Klageren har til støtte for sit krav anført, at sommerhuset var hans "private adresse" på uheldstidspunktet, og at han var på vej fra arbejdspladsen dertil.
Selskabet har afvist klagerens krav med henvisning til, at der ved "den private adresse i Danmark" i klausul ZZ02 forstås folkeregisteradresse, og at klagerens sommerhus-

adresse ikke var hans folkeregisteradresse. Klageren har heroverfor gjort gældende, at såfremt der ved klausul ZZ02 mentes folkeregisteradresse, havde der stået folkeregisteradresse og ikke "den private adresse".

Selskabet har endvidere anført, at såfremt klagerens personskade er omfattet af klausul ZZ02, og spørgsmålet vedrørende den ansvarlige skadevolders – autoansvarsforsikringsselskab – erstatningsansvar er afgjort efter dansk ret, vil en eventuel godtgørelse for varigt mén og erstatning for erhvervsevnetab skulle tilfalde den ansvarlige skadevolders autoansvarsforsikringsselskab, jf. arbejdsskadesikringslovens § 77, jf. § 29, stk. 2 og Østre Landsrets dom trykt i Forsikrings- og Erstatningsretlig Domssamling 2014 s. 5 (FED 2014.05).

Selskabet har endeligt anført, at såfremt klausul ZZ02 ikke skal behandles efter arbejdsskadesikringslovens regler eller en analogi heraf, men i stedet skal behandles som en privattegnet ulykkesforsikring, er klagerens krav forældet i medfør af forsikringsaftalelovens § 29.

Klageren har i tillæg til klageskemaet af 9/3 2016 bl.a. anført:

> "[Virksomhed] havde på tidspunktet for ulykken (01.10.2010) en arbejdsskadeforsikring i Tryg, hvortil der også var et tillæg, der lovede dækning 'i forbindelse med transport mellem arbejdspladsen og den private adresse', dog højst 3 timer eller 300 km fra udgangspunktet.
>
> Jeg boede på tidspunktet for ulykken i mit sommerhus på [ø] (midlertidig adresse) som følge af dels noget renoveringsarbejde, dels private årsager. Min folkeregisteradresse var på tidspunktet for ulykken fortsat … .
>
> Trafikulykken d. 01.10.2010 skete på et tidspunkt hvor jeg var på vej fra min arbejdsplads (på det tidspunkt var arbejdspladsen i [by]) til min private adresse [sommerhusadressen]. Men Tryg Forsikring giver alligevel et afslag på dækning. Følgende kan fremhæves –
>
> – Tryg Forsikring er ligeglade med, om jeg boede i sommerhuset på det pågældende tidspunkt.
> – Tryg Forsikring er også ligeglade med, om [Virksomhed] policen præciserer, at der er dækning for transport mellem arbejdsplads og privat adresse.
> – Tryg Forsikring er i øvrigt også ligeglade med, at alle andre betydelige referencer (Forsikringsaftaleloven, Statslig/kommunal administration af persondata) benytter en anden terminologi end den [Virksomhed] har valgt i sin forsikringspolice og at man alene af den årsag må forvente en anden betydning.
>
> Alt hvad Tryg Forsikring gør, er at påpege at idet min kørsel var fra arbejdspladsen og til min private adresse – der IKKE var folkeregisteradressen – så afviser man dækning på

policen. Tryg Forsikring ønsker øjensynligt, at [Virksomhed] forsikringspolicen beskriver dækning mellem en permanent arbejdsplads (hvilket min [Virksomhed] kontrakt ikke har – jeg har fx været udstationeret uger og måneder ad gangen i [ud- og indland]) og en folkeregisteradresse. Faktum er dog, at policen beskriver dækning mellem en potentielt varierende fysisk arbejdsplads og en privat adresse, der evt. også kan variere som følge af den varierende fysiske arbejdsplads. Folkeregisteradressen er slet ikke nævnt i policen med [Virksomhed] og er derfor ikke relevant, Så Tryg Forsikring har skrevet under på en police, som egentlig ikke harmonerer med den udformning, som policen faktisk har.

Den fysiske arbejdsplads for visse medarbejdere i [Virksomhed] varierer henover tid. Arbejdspladsen er kun præciseret indenfor en region og min ansættelseskontrakt præciserer netop dette. Som følge heraf ser man ofte, at [Virksomhed] medarbejdere har midlertidige private adresser – hvilket lige præcis er hensigten for dækningen i [Virksomhed]'s arbejdsskadeforsikring. For en gangs skyld har [Virksomhed] faktisk tænkt sig godt om på administrationssiden.

Desværre har fornyet henvendelse til Tryg Forsikrings kvalitetsafdeling ikke resulteret i en anden stillingtagen end at man fortsat hænger sig i folkeregisteradressen. Derfor anmodes Ankenævnet nu primært om en vurdering af, med policens ordlyd, hvorvidt det kan antages, at ulykken d. 01.10.2010 finder dækning under [Virksomhed]'s arbejdsskadeforsikring hos Tryg Forsikring.

Subsidiært en vurdering af hvorvidt det kan udelukkes, med policens ordlyd, at ulykken d. 01.10.2010 finder dækning under [Virksomhed]'s arbejdsskadeforsikring hos Tryg Forsikring.

Begrundelse for ordvalg i begge vurderinger bedes givet.

Mht. begrundelsen bedes Ankenævnet være specielt opmærksom på den juridiske Koncipistregel i DK lovgivning, hvor den part som har skrevet kontrakten (Tryg Forsikring) må bære risikoen for tvetydighed. Ankenævnet er selvfølgelig vidende om, at Koncipistreglen er særlig relevant ved fortolkning af standardaftaler, der er udarbejdet af en part med 'ekspertviden'. Ankenævnet anmodes om at være opmærksom herpå, når [Virksomhed] policen systematisk IKKE anvender den terminologi for permanente adresser, som anvendes i Forsikringsaftaleloven ('bopæl') eller i administrationspraksis ('folkeregisteradressen'), netop fordi man ønsker at give prioritet til at kunne understøtte mobiliteten hos medarbejderne med potentielt skiftende fysiske arbejdspladser og deraf potentielt skiftende private adresser."

Selskabet har i brev af 27/4 2016 til nævnet bl.a. anført:

"**Beskrivelse af den tegnede forsikring**
Der er tale om en udvidelse af dækning til den lovpligtige arbejdsskadeforsikring, idet skader sket til og fra arbejde ikke er omfattet af gældende lovgivning. Forsikringen er tegnet af [Virksomhed], der også på tidspunktet for klagers tilskadekomst den 1. oktober 2010, betalte præmien for tillægget til arbejdsskadeforsikringen. Policen og tillæg er vedlagt, som bilag 1 og 2.

Den tegnede forsikring dækker [Virksomhed] mod enhver forpligtigelse, der vedrører arbejdsskader i form af ulykkestilfælde jf. Lov om Arbejdsskadeforsikring § 6. De personer, som [Virksomhed] har en forpligtigelse over for, er beskrevet i lovens § 2, som bl.a. værende personer, som ansættes til at udføre arbejde for en arbejdsgiver. I aktuelle tilfælde har [Virksomhed] en forpligtigelse over for klager, i det omfang klagers skade kan henføres til dækning under den udvidelse [Virksomhed] har tegnet.

Den konkrete sag vedrører spørgsmålet om, hvorvidt vores kundes tidligere ansatte/klager ved tilskadekomst på vej til sit sommerhus på [ø] er omfattet af en frivillig tillægsdækning til den lovpligtige arbejdsskadeforsikring og om han i givet fald kan få udbetalt erstatning fra denne.

Selve tvisten vedrører spørgsmålet om fortolkning af ordet 'den private adresse' i det frivillige tillæg til/udvidelsen af den lovpligtige arbejdsskadeforsikring. Tillægget/udvidelsen er aftalt mellem de to professionelle erhvervsdrivende parter Tryg Forsikring A/S og [Virksomhed], der i øvrigt er enige om tillæggets/aftalens indhold og forståelsen heraf.

Øvrige forsikringers dækning

Det skal for god ordens skyld bemærkes, at Tryg har betalt erstatning for varigt mén på 3 rejseforsikringer tilknyttet mastercards, som klager var omfattet af på skadestidspunktet. Klager havde anmeldt, at han kom til skade i [udlandet] på vej til sit sommerhus på [ø]. Endelig skal det anføres, at Ulykkesdækningen under masterkortenes rejseforsikring forudsætter, at man har forladt sit bopæls- eller arbejdsland for at påbegynde en rejse. Det virker unaturligt, at en udvidelse til gængse lovpligtige arbejdsskadeforsikring, betalt af en arbejdsgiver, skal dække under en rejse, hvor man er på vej til sit sommerhus en fredag eftermiddag.

Derudover har klager fået erstatning fra den ansvarlige bils ansvarsforsikring i [et andet forsikringsselskab] samt fra en kollektiv heltidsulykkesforsikring tegnet af [Virksomhed].

I forbindelse med skadebehandlingen på rejseforsikringens ulykkesdækning har vi betalt et mén på 12%. Efterfølgende valgte klager selv at indhente en vejledende udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen. Den vejledende udtalelse adskilte sig væsentligt fra, hvad vi normalt ser fra Arbejdsskadestyrelsen, idet det der var flere steder, hvor der ikke var delkonklusioner, som vi normalt ser. Videre var der ikke en endelig konklusion på den samlede méngrad og endelig fremgik udtalelsen ikke af den vedlagte aktoversigt. Vi foreslog derfor klager, at vi kunne forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen alternativt indhente samtlige akter vedrørende den vejledende udtalelse. Dette var klager imidlertid ikke interesseret i, og trak efterfølgende sit samtykke til udveksling af oplysninger med Arbejdsskadestyrelsen tilbage.

Sagens faktuelle oplysninger

Da klager den 1. oktober 2010 var ansat hos [Virksomhed] anser vi klager som værende berettiget efter Arbejdsskadesikringslovens § 2, forudsat ulykken i øvrigt er omfattet.

Klager kom til skade den 1. oktober 2010, da han var på vej fra sit arbejde i [by] til sit sommerhus på [ø].

Skaden anmeldtes til den af [Virksomhed] frivilligt tegnede arbejdsskadeforsikring den 26. juni 2012. I anmeldelsen oplystes det, at klager efter at have kørt mod [ø] – ca. 2 1/2 time efter afgang fra [Virksomhed], [by] – kom til en rundkørsel ved [by i udlandet], hvor klager blev påkørt bagfra.

Den 31. juli 2012 afviste vi, at der var dækning under klagers arbejdsgivers forsikring, da et sommerhus ikke var at anse for en privat adresse i Danmark eller hjemadresse. Se bilag 3.

…

Vurdering af sagen
Efter sagens indbringelse for Ankenævnet har sagen været gennemgået på ny, og i det følgende vil flere forhold, som vi finder relevante for sagens vurdering, blive gennemgået.

Den lovpligtige arbejdsskadeforsikring dækker ikke transport til og fra arbejde. Imidlertid har vores kunde [Virksomhed] valgt at tegne en frivillig dækning for deres ansatte under deres transport til varierende arbejdspladser fra hjemmet og fra hjemmet til varierende arbejdspladser.

Den frivillige udvidelse, der er tegnet og betalt af [Virksomhed] er således en undtagelse til den dækning, der ydes under arbejdsskadesikringsloven, idet transport til og fra hjemmet ikke anses for en arbejdsskade i arbejdsskadesikringslovens forstand.

Videre bemærkes det, at Østre Landsret ved deres dom af 7. februar 2014 [FED 2014.05] stadfæstede byretten i Glostrups dom af 6. december 2012. Heraf fremgik det, at nærværende klausul er en frivillig dækningsudvidelse af den lovpligtige arbejdsskadeforsikring. Byrettens og østre Landsrets domme er vedlagt som bilag 10 og 11. I samme sag blev det fastslået, at erstatning fra arbejdsskadeforsikringen skal fradrages i kravet mod en eventuel erstatningsansvarlig skadevolder, således, at det alene er differencekravet, der kan kræves betalt af den ansvarlige skadevolder jf. arbejdsskadesikringslovens § 77.

Herudover følger det af Arbejdsskadesikringslovens § 29 stk. 2, at en ansvarlig skadevolder/dennes ansvarsforsikringsselskab har krav på at få godtgjort erstatning og godtgørelse fra arbejdsskadeforsikringsselskabet, når der er udbetalt erstatning eller godtgørelse som følge af arbejdsskaden til den tilskadekomne.

Derfor skal vi henlede opmærksomheden på, at afhængig af, hvilket lands regler, kravet mod den ansvarlige skadevolder er behandlet efter, vil en anerkendelse af, at skaden er omfattet af nærværende dækningsudvidelse af den lovpligtige arbejdsskadeforsikring, være ensbetydende med, at en eventuel erstatning efter arbejdsskadesikringsloven for varigt men og evt. erhvervsevnetab tilfalder skadevolders forsikringsselskab, [et andet forsikringsselskab].

Fortolkning af tillæggets indhold:
Først og fremmest gøres det gældende, at der er tale om en aftale indgået mellem to erhvervsdrivende, som i øvrigt er enige om aftalens indhold og rækkeviden af denne.

Denne frivillige tillægsdækning er individuelt aftalt mellem de to professionelle erhvervsdrivende parter [Virksomhed] og Tryg Forsikring A/S. Der er således ikke tale om en standardaftale.

Klausulens ordlyd:
'Klausul ZZ02 Dækning af ansattes transport
Forsikringen omfatter [Virksomhed] (inkl. datterselskaber) ansattes (herunder også ca. 10 Ph.D'er, som ikke modtager løn/gæsteforskere) transport til/fra/mellem permanent(e) eller midlertidig(e) arbejdsplads(er) og fra den private adresse i Danmark.'

Hele klausulen er en del af policen, der er vedlagt som bilag 2.

Indledningsvis skal det anføres, at ordet 'den private adresse' i tillægget er nævnt i bestemt form. Ud fra en naturlig forståelse af ordet, kan der således alene være tale om et bestemt sted.

Ved policens angivelse af 'den private adresse i Danmark' forstås der, den adresse der er noteret efter Bekendtgørelse af lov om Det Centrale Personregister. I CPR skal der være registreret en bopæl, som er den, hvor man regelmæssigt sover. Bekendtgørelsen indeholder også regler for personer, som anvender flere boliger i Danmark, og her gælder det,

at det er den bolig man må siges at have mest tilknytning til, bl.a. ud fra en vurdering af boligens afstand fra det daglige arbejde.
Alene ud fra adresse i CPR registreret og skadestedet er det muligt at afgøre, om en skade er sket under den direkte transport til og fra arbejdsstedet.

Der er tale om en udvidelse af arbejdsskadesikringslovens dækningsområde, men udvidelsen er sket med klare begrænsninger af hensyn til risikoen for skader sket under længere transport end nødvendigt. Dette fremgår ligeledes af mail af 3. oktober 2013 fra [Virksomhed] (bilag 5), og det er ud fra disse begrænsninger, at risikoen er vurderet og forsikringen er tegnet.

Efter vores vurdering er der ikke i den konkrete sag dækning under udvidelsen til lovpligtige arbejdsskadeforsikring, idet der ikke er tale om direkte kørsel mellem klagers private adresse (faste bopæl), og arbejdsstedet. Dette gælder også selvom kørslen, da uheldet skete, alene havde varet i godt 2 1/2 time.

Endelig skal det anføres, at det er nye oplysninger, at klager skulle have boet midlertidigt på [ø]. Imidlertid ændrer dette ikke vores vurdering af sagen, idet der ifølge klager ikke er meddelt ændring af adresse til CPR registeret.

Eventuel forældelse af kravet
Såfremt Ankenævnet måtte komme frem til, at der ikke er tale om en forsikring, der er sammenlignelig med den lovpligtige arbejdsskadeforsikring, og skaden derfor ikke skal behandles efter arbejdsskadesikringslovens regler eller en analogi af denne, må kravet skulle behandles efter reglerne for en privattegnet ulykkesforsikring.

Krav i anledning af en privat tegnet ulykkesforsikring forældes efter reglerne i forældelsesloven jf. forsikringsaftalelovens § 29 stk. 1, jf. dog stk. 2-6.

Det skal derfor undersøges, hvorvidt kravet er forældet efter reglerne i forældelseslovens regler. Fristen efter forældelseslovens regler er 3 år fra skadens indtræden eller fra det tidspunkt, hvor klager var bekendt med fordringen jf. lovens § 3. Såfremt skadedatoen lægges til grund, vil kravet være forældet den 1. oktober i 2013, hvilket er 3 år efter skadens indtræden.

Lægges det i stedet til grund, at fristen er suspenderet fordi klager er ubekendt med sit krav, må denne suspension ophøre den 27. februar 2012. Klager er på dette tidspunkt klar over, at hans gener har manifesteret sig på en sådan måde, at han må være bekendt med, at han har et krav. Dette fremgår af klagers brev af 27. februar 2012, hvori klager oplyser, at der fortsat er gener efter uheldet, og oplyser om, hvor lægeligt materiale kan indhentes. Dette støttes ligeledes af, at kravet anmeldes til arbejdsskadeafdelingen i juni 2012. Kravet er ud fra denne betragtning forældet den 27. februar 2015. Brevet er vedlagt som bilag 12.

Af forsikringsaftalelovens § 29 stk. 5, 1. punktum fremgår det, at en skade, der er anmeldt inden forældelsesfristens udløb, tidligst forældes 1 år efter, at selskabet helt eller delvist har afvist et krav.

Trygs Arbejdsskadeafdeling afviser dækning på forsikringen første gang den 31. juli 2012. Denne afvisning fastholdes ved breve af henholdsvis 1. maj 2014, 20. juni 2014 og senest den 3. marts 2016. Ingen af de 3 fastholdelser har givet klager indtryk af, at forældelsesfristen skulle være suspenderet, eller at der var indledt forhandlinger efter forældelseslovens § 21 stk. 5. Såfremt denne bestemmelse lægges til grund for vurderingen af forældelsesspørgsmålet er det vores opfattelse at kravet er forældet den 1. maj 2015, hvilket er 1 år fra fastholdelsen af afvisningen.

På baggrund af ovenstående gennemgang må vi meddele, at kravet er forældet senest den 1. maj 2015, og at indbringelsen af sagen for Ankenævnet for Forsikring i 2016 sker efter forældelse er indtrådt.

Konklusion

…

For så vidt angår selve klagen skal det anføres, at det er vores opfattelse, at der er tale om en dækningsudvidelse af den lovpligtige arbejdsskadeforsikring, hvorfor arbejdsskadesikringslovens regler finder anvendelse i den konkrete sag jf. vedlagte Østre Landsrets dom. En eventuel udbetaling af erstatning efter arbejdsskadesikringsloven, skal derfor refunderes til den ansvarlige skadevolders ansvarsforsikringsselskab, hvis ansvarsskaden i [et andet forsikringsselskab] er behandlet efter danske regler.

Videre henledes opmærksomheden på, at klager ligeledes anmeldte samme skaden til sin rejseforsikring under masterkortet, da han kom til skade i [udlandet] på vej til sit sommerhus på [ø]. For at opnå dækning under rejseforsikringen, skal man påbegynde en rejse, og dette sker enten når bopælslandet eller arbejdslandet forlades.

Hvis et sommerhus i Danmark er at betragte som den private adresse, er det vores opfattelse, at man ikke samtidig kan påbegynde en rejse og dermed være omfattet af rejseforsikringens dækning. I modsat fald vil en rejseforsikring være i dækning, – hvis man fx bor i Sverige og arbejder i Danmark eller hvis rejseforsikringen også dækker rejser i Danmark –, hver dag, når man kører til og fra sit arbejde og til og fra sit hjem. Dette har aldrig været hensigten med en rejseforsikring.

Det virker unaturligt, at påbegynder en rejse, hver gang man kører til sit sommerhus på [ø] [**'hjem' til og fra sit hjem for at komme på arbejde]**, og samtidig skulle være omfattet af en udvidelse til den lovpligtige arbejdsskadeforsikring, der betales af ens arbejdsgiver. Såfremt Ankenævnet måtte komme frem til, at den konkrete skade er omfattet af udvidelsen under arbejdsskadeforsikringen, må vi tage forbehold for at kræve erstatning på de tre rejseforsiringer tilbagebetalt, idet det ikke er hensigten med rejseforsikringen, at den skal dække ved transport til den private adresse i Danmark.

Videre fastholdes det, at det ikke har været hensigten [med tillægget], at skulle dække transport til et sommerhus, men alene den direkte transport uden unødige ophold. Når der nævnes den 'private adresse i Danmark' menes CPR adressen jf. redegørelse ovenfor. Derudover er den private adresse i bestemt form, hvilket rent sprogligt og ordlydsfortolkningsmæssigt må være ensbetydende med én adresse. Såfremt hensigten havde været at dække transport til sommerhuse og andre steder, hvor vores kundes ansatte kunne tænkes at køre til efter arbejde, havde formuleringen været en anden.

Dertil kommer, at vores kunde [Virksomhed] er fuldstændig enig i vores behandling af sagen, idet tanken ikke har været at skulle dække transport til et sommerhus, som i nærværende sag. Dette støttes ligeledes af mail fra [Virksomhed] af 3. oktober 2013. Endelig er der i Trygs risiko-analyse alene lagt til grund, at der var tale om transport til den private adresse svarende til CPR-adressen.

Afslutningsvis gøres det gældende, at såfremt Ankenævnet måtte komme frem til, at udvidelsen til den lovpligtige arbejdsskadeforsikring skal sidestilles med en privattegnet ulykkesforsikring, er kravet forældet senest 1. maj 2015 jf. ovenstående gennemgang."

Klageren har i brev af 1/5 2016 til nævnet kommenteret selskabets indlæg. Han har vedrørende selskabets udbetaling af dækning over rejseforsikringer tilknyttet klagerens betalingskort bl.a. bemærket, at selskabet først udbetalte dækning efter længere tids korrespondance, og at selskabet i første omgang afviste at yde dækning med henvisning til, at kravet var forældet. Klageren mener som følge heraf, at selskabet er uberet-

tiget til at påberåbe forældelse i andre henseender. Klageren har endvidere anført, at [Virksomhed] var uenig i selskabets håndtering af skaden. Herudover har han bl.a. bemærket:

> "D - Fortolkning af tillæggets indhold
>
> Nej, det er ukorrekt, at med policens angivelse af 'den private adresse i Danmark' forstås folkeregisteradressen. Så var der nemlig ingen grund til at bruge et andet ord. Policen skelner skarpt mellem disse to ord og er helt konsekvent i sit ordvalg. Som dokumenteret, skal årsagen til det præcise ordvalg historisk findes i, at [Virksomhed] kan omplacere medarbejdere mellem forskellige fysiske arbejdspladser og det må derfor forventes, at medarbejdere i nogen udstrækning tager midlertidig privatadresse ud fra arbejdspladsens forventning om fleksibilitet.
>
> Det er derfor IKKE muligt ud fra folkeregisteradressen at afgøre om en skade er sket under den direkte transport til og fra arbejdsstedet. Igen - hvis det havde været hensigten at have denne præcisering, havde det været helt oplagt i policen at have præciseret 'folkeregisteradressen' som er ganske entydig. Det har man netop ikke gjort aht. medarbejderne og det er derfor helt bagvendt at begynde at tilbagetolke den i policen anvendte specifikke ordlyd til noget der i mange andre sammenhænge ville have været standard og mere simpelt.
>
> …
>
> Der ER tale om direkte kørsel mellem arbejdssted og privat adresse, også i den stramme fortolkning SKAT anvender for direkte kørsel, eksempelvis kørsel i bil på udenlandske plader i DK. Der ER også tale om en hændelse, der er indenfor de 'klare begrænsninger' som policen dækker – nemlig max. 3 timer fra arbejdssted.
>
> Det er mig komplet ubegribeligt, hvordan [den ansvarlige skadevolders ansvarsforsikringsselskab] kommer ind i billedet som modtager af penge fra en erstatning til mig ?? Hvilken skadevolder refererer Tryg Forsikring til ? Det er sort tale. I øvrigt bliver bilulykken i [udlandet] selvfølgelig behandlet efter [udenlandske] og dansk retspraksis er ikke relevant. Tryg Forsikring kan jo prøve at anlægge en regressag mod DFIM.
>
> Mht. forældelse – som nævnt er det åbenbart noget, Tryg Forsikring trækker op af hatten hver gang de ikke ønsker at udbetale erstatning. Åbenbart efter devisen – 'Hvis ikke andet virker, kan vi altid prøve forældelse'.
>
> Skaden skal selvfølgelig behandles efter reglerne for en privat ulykkesforsikring. Mht. forværring af helbredstilstand kan man i sagens natur ikke foretage anmeldelse, hhv. gøre krav gældende, førend forværringen er observeret. I nærværende sag er skaden er anmeldt korrekt igennem arbejdsgiveren (…) og den seneste speciallægeerklæring der dokumenterer fortsat forværring er dateret 2015. Jeg har svært ved at se hvori der skulle være tale om forældelse.
>
> I øvrigt er reglerne for forældelse i regi af Arbejdsskadesikringsloven ikke 3 år, men 5 år."

Selskabet har i brev af 24/5 2016 til nævnet fastholdt sine synspunkter og herudover anført:

"**Vurdering af sagen**

…

Ifølge klausulens ordlyd anvendes udvidelsen til den lovpligtige arbejdsskadeforsikring, når man som ansat transporteres **fra** den private adresse i Danmark og **til/fra/mellem** permanent(e) og eller midlertidige(e) arbejdsplads(er).

Henset til klausulens formulering må vi fastholde, at der ikke er dækning under klausulen for den konkrete skade, der indtræffer på vej fra arbejde til sommerhus i [udlandet].

I øvrigt henvises til vores tidligere bemærkninger i brevet af 27. april 2016 for så vidt angår dækningsomfanget af klausul ZZ02.

Eventuel forældelse af kravet

Såfremt det fastholdes, at sagen skal behandles efter reglerne for en privat ulykkesforsikring, må vi fastholdes vores tidligere anførte synspunkt om forældelse jf. vores brev af 27. april 2016.

I tilfælde af, at sagen skal behandles efter arbejdsskadesikringslovens regler, er vi enige i, at forældelsesfristen er 5 og ikke 3 år."

Efterfølgende er klageren og selskabet fremkommet med yderligere bemærkninger i breve af 3/6 2016, 15/6 2016 og 27/6 2016 til nævnet.

En ansat i [Virksomhedens] afdeling for forsikring og risikostyring har i mail af 3/10 2013 til klageren bl.a. anført:

"Fra [Virksomhed] side har det altid været hensigten, at have en bred forsikring på alle medarbejdere. Dækningen kaldet 'Dækning af ansattes transport' på vores Arbejdsskadeforsikring, er således også en udvidelse i forhold til den gængse lovpligtige arbejdsskadeforsikring. Denne dækning er speciel for [Virksomhed] og ikke en dækning, som man normalt vil se andre virksomheder have.

Dækningen er dog alene tilkøbt som dækning fra vores ansattes private adresser (som oftest vil blive betegnet som folkeregister-adressen) under transporten til og fra arbejde på den sædvanlige rute. Dækningen er således ikke blevet tilføjet, for at afdække transport til andre steder, end selve hjemmet. Da vi forhandlede denne udvidelse ind i vores forsikring, er det under risikoanalysen fra forsikringsselskabet blevet taget i betragtning, at det alene var transport direkte mellem hjemmet og arbejdet, som skulle dækkes, hvilket var oplysningerne fra os.

Det betyder således, at vores forståelse for dækningen alene går på den sædvanlige rute til og fra hjemmet og ikke transport til/fra andre lokaliteter. Dækningen skal ses som en udvidet dækning for vores ansatte, men det er stadig en udvidelse, som er begrænset til ovenstående nævnte tilfælde alene. I tilfælde som falder udenfor det nævnte, har [Virksomhed] således tegnet en ulykkesforsikring, som vil dække.

Det er aftalt med forsikringsselskabet, at dækningen ydes i henhold til erstatningssummerne ud fra Arbejdsskadeloven og skal være sekundær i forhold til potentiel erstatning fra en ansvarlig skadevolder, som bliver reguleret ud fra Erstatningsansvarsloven. Dette betyder, at såfremt man allerede har fået erstatning ud fra Erstatningsansvarsloven, så vil der ikke være dækning under denne forsikring. Dækningen er således ikke i lighed med en ulykkesforsikring, hvor man kan få erstatning uagtet om man også har fået erstat-

ning fra andre forsikringer (eks. Fra arbejdsskadeforsikringen iht Arbejdsskadeloven) eller fra en ansvarlig skadevolder iht. Erstatningsansvarsloven.

På baggrund af ovenstående, så er det vores opfattelse, at vores forsikringsselskab har ret til at afvise en skadesudbetaling under denne dækning. Det er beklageligt, at ordlyden i policen kan medvirke til misforståelser i forbindelse med fortolkningen. Vi må dog erkende, at de risikooplysninger, som vi har givet til vores forsikringsselskab i forbindelse med tegningen af dækningen, kan understøtte forsikringsselskabets begrundelse (jf. Forsikringsaftaleloven).

Vi vil derfor ikke gøre yderligere tiltag overfor forsikringsselskabet, men kan ikke bestemme, hvorledes du selv ønsker at fortsætte denne sag."

Af policens klausul ZZ02 fremgår:

"**Dækning af ansattes transport**
Forsikringen omfatter [virksomhed A's] ansattes (…) transport til/fra/mellem permanent(e) eller midlertidig(e) arbejdsplads(er) og fra den private adresse i Danmark."

Nævnet udtaler:

Klageren kom den 1/10 2010 til skade ved et færdselsuheld i udlandet på vej fra sin arbejdsplads til sit sommerhus på en dansk ø. Han kræver, at selskabet yder dækning for personskaden over den arbejdsskadeforsikring, hans daværende arbejdsgiver havde tegnet hos selskabet.

Arbejdsskadeforsikringen er udvidet med en klausul ZZ02, der dækker ansattes transport til og fra arbejde. Klausulen lyder: "Forsikringen omfatter [virksomhedens] ansattes (…) transport til/fra/mellem permanent(e) eller midlertidig(e) arbejdsplads(er) og fra den private adresse i Danmark."

Selskabet har afvist klagerens krav med henvisning til, at der ved "den private adresse i Danmark" i klausul ZZ02 forstås folkeregisteradresse, og at klagerens sommerhusadresse ikke var hans folkeregisteradresse.

Klageren har til støtte for sit krav anført, at sommerhuset var hans "private adresse" på uheldstidspunktet, da han "som følge af dels noget renoveringsarbejde, dels private årsager" på ulykkestidspunktet boede i sommerhuset. Han har endvidere gjort gældende, at såfremt der ved klausul ZZ02 mentes folkeregisteradresse, havde der stået folkeregisteradresse og ikke "den private adresse".

11. 89162

Nævnet finder, at den adresse, hvor en person er tilmeldt folkeregisteret, normalt vil være den adresse, som personen bor på, men hvis en person godtgør, at dette ikke er tilfældet, vil "den private adresse" kunne være et andet sted. Nævnet finder, at klageren ikke har godtgjort, at hans sommerhus' adresse var hans private adresse, da han kom til skade under rejsen fredag eftermiddag til sit sommerhus. Nævnet har i den forbindelse navnlig lagt vægt på, at sommerhuset ligger på en ø, langt væk fra arbejdsstedet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand